

RUINS OF THE REPUBLIC
S01E20 – Jeges viszonyok
<http://jedirend.com>

1.

Ace-nek egy örökkévalóságnak tűnt, mire Nym reagált az őt ért vádakra, pedig a klón csak pár másodperc hatásszünetet tartott. Mielőtt megszólalt volna, még kiszabadult Ace szorításából, de meg se próbált menekülni. Mindig is tudta, hogy erre a küldetésre nem kapott retur jegyet.

- Azt hittétek, hogy örökké elmenekülhettek a Birodalom elől? – kérdezte végül Nym. – Ti vagytok az árulók!

- Mi csak boldogulni próbáltunk. Semmit se ártottunk a Birodalomnak.

Nym nem felelt.

Ace mélyet sóhajtott, majd vetett egy pillantást a műszerfalra. A birodalmiak már biztos riasztották az összes helyi erőt, képtelenség lett volna egy ilyen kis hajóval kijátszani a csillagrombolókat, a bolygó védelméről már nem is beszélve.

- A rossz oldalon állsz, Nym.

- A nevem Vin'rael.

Ekkor léptek zajára lettek figyelmesek. A sötétből Schaan botorkált elő, valószínűleg meghallotta a klónok szóváltását.

- Bajban vagyunk – mondta Ace. Schaan követte Ace tekintetét a műszerpult felé, majd Nymre és rögtön összeállt neki a kép. Nymnek annyi ideje se maradt, hogy pislogjon kettőt – Schaan a klón felé nyújtotta a kezét, mire Nym nekicsapódott a falnak és ájultan rogyott a földre.

Ez a hangzavar aztán végképp mindenkit felriasztott – a csapat minden tagja pár másodperces eltéréssel megjelent a hajó pihenőjében, ahol Schaan és Ace azon voltak, hogy módszeresen megköttözzék Vin'raelt.

Rögtön záporozni kezdtek a kérdések, mire Ace mindent szépen elmesélt a többieknek.

- Nekem mindig is gyanús volt – csóválta a fejét Camin.

Moe a szokásosnál sokkal zaklatottabbnak tűnt, szemei alatt sötét karikák éktelenkedtek. Nem úgy nézett ki, mint akit épp alvásból riasztottak volna fel. Belevágott egy hatalmasat a falba, káromkodott, majd szó nélkül sarkon fordult és elindult a kabinja felé. A többiek már ugyan nem látták, de arcát könnyek áztatták. Alig várta, hogy beérjen a szobájába, ahol végre kitörhet belőle az, ami már jó ideje érlelődött benne.

- Még nem láttam ennyire zaklatottnak - jegyezte meg halkán Teleia.

- Majd lenyugszik - mondta Danaiel. - Mi meg kitalálhatnánk, hogy mihez kezdünk a birodalmi bagázssal.

A klónok és Schaan bólogattak, Camin azonban felpattant a helyéről és Moe nyomába eredt.

Még hallotta, ahogy a többiek nem túl halkán belekezdnek a tervgyártásba, majd pár perc tépelődés után végül benyitott a lány kabinjába.

Moe úgy rezzent össze, mint egy tetten ért gyermekgyilkos. Akkorát dobbant a szíve, hogy egy pillanatra még a könnyei is elálltak, de csak azért, hogy utána újult erővel áztassák az arcát. Dühösen próbálta letörölni őket, miközben próbálta testével eltakarni az ágyán lévő, sebtében összepakolt táskáját.

- Mit akarsz? - próbált ingerülten a férfire förmedni, de hangja elcsuklott a sírástól.

- Ezt inkább nekem kéne kérdezniem - biccentett a Moe ágyán heverő holmik felé a pilóta. - Akkor lépsz le, amikor a legnagyobb a baj?

- Ezt te nem értheted! Talán ha Lenznél feladom magam, nektek szabad utat ad... - válaszolta Moe. Hogyan is érthetné Camin, hogy milyen is egy egész életen át száműzöttként, mostohagyerekként élni.

- Ne legyél már ennyire egoista, nem csak rád vadásznak! Semmit nem érsz el azzal, ha feladod magad. Darth Vader nem mond le a Jedikről miattad.

- Hát majd hazudunk neki! - fordult szembe a pilótával Moe. - Egész életemben hazudnom kellett, még egy már igazán nem számít... meg különben is, mi a francért bosszantasz állandóan? Ahelyett, hogy.... mindegy.

- Ki mást bosszanthatnék? A gyilkológép klónokat? A fénykarddal rohangáló Jediféleségeket? Na meg addig se próbálsz hülyeséget csinálni, amíg bosszantalak... - vigyorodott el Camin. - Nagyon jó módszereim vannak ám arra, hogy hogyan tartsalak itt.

- Tartogasd a jó módszereidet a nőnek! - sziszegte Moe, majd felkapta a táskáját és megpróbált elmenni Camin mellett. - Most pedig engedj! Úgyszincs semmi hasznod abból, ha maradok! - a nő nem akarta megbántani, de annyira kétségbe volt esve, hogy egyszerűen nem tudott mit kezdeni a helyzettel. Egyáltalán Caminnal nem tudott mit kezdeni. Félt közel engedni magához, bár mégis mindennél jobban szeretne volna maga mellett tudni. Eddigi évei alatt megszokta a magányos harcos létet, ebből kifolyólag távol állt tőle a féltékenység és az irigység minden formája - nem volt kit féltetnie. Most azonban itt ez a banda, és legfőképpen Camin. És az a sephi, igen, Dotrie-t nem kedvelte túlságosan, de a legaggasztóbbnak azt találta, hogy nem tudta miért: mert meg akarta ölni őket, vagy mert Camin szeretője volt.

Camin elkapta Moe karját.

- Te nagyon félre vagy tájolóva - elvette Moe-tól a táskát és ledobta a földre. - Csak nem Dotrie-ra célozol? Tudod, hány éves? Ugyan már...

- Mit számít az neked, hogy hány éves? Mindben hosszában megy, vagy nem? - jött a kurta reakció, amit már meg is bánt. Pár pillanatnyi csend állt be, közben Moe mélyen Camin szemébe nézett. - Bárcsak más körülmények között találkoztunk volna... - mondta halkán.

- Nem kell más körülmény - mondta Camin és magához húzta Moe-t, hogy megcsókolja. - Persze ez mind csak azért van, hogy itt tartsalak - jegyezte meg kaján vigyorral az arcán, miután ajkaik ismét szétváltak.

- Utállak - kuncogott halkán a nő, de közben hatalmas kő esett le a szívéből. Egy röpké órára el tudott feledkezni az összes problémájáról.

2.

- Akkor játszaduzzunk egy kicsit! - biccentett búcsúzóul Lenz az előtte álló birodalmi tisztnek. Végre kitalálta, mivel tudnák törbe csalni a díszes társaságot, de legalábbis a Jediket biztosan. - Vigyétek a nőt!

Akane tudta, hogy csalinak szánják, csak azt nem tudta pontosan, hogy kinek és miért. Sajnos éppen nem volt abban az állapotban, hogy ellenkezzen. Sokkal érzékenyebb volt a hangokra, illatokra, mindenre - most, hogy szeme világát elvesztette tőle. Tisztán érezte, és pontosan meg tudta volna mondani, milyen messze van az a kocsma, ahonnan koréiai konyak és izzadtság keveréke szállingózott. Érezte a kemény talajt a lába alatt, viszont idegen helyen járt. Az Erő azt súgta neki, hogy induljon egyenesen előre...

Akane érezte, hogy birodalmiak követik, bár gondolataikat nem tudta érzékelni - túlságosan össze volt még ahhoz zavarodva, hogy tisztán lásson az Erőben. Semmilyen fegyver nem volt nála, így önkéntelenül a földre vetette magát, amikor egy lövés suhant el a feje mellett közvetlenül, hogy egy fémes felületen - igen egy hajó oldalán! - csapódjon be. Több lövés azonban nem követte.

A birodalmiak távolabb húzódtak tőle, aztán csak egy kemény ütést érzett és a földre rogyott.

Mindenki egyszerre kapta fel a fejét a hangra, ahogy egy lövés koppant a teherhajó oldalán.

Schaan és Ace rögtön a rámpa felé indultak, Danaiel követte őket. Krayt a pilótafülkébe sietett és ellenőrizte az érzékelők adatait.

- Nincs birodalmi hajó a közelünkben. – szólt bele a komba Krayt.
- Vagy csak más jelzést használnak. – vetette fel Ace.
- Az nincs kizárva – ismerte el a fogát csikorgatva Krayt.

Schaan megnyomott egy kapcsolót, mire a rámpa leereszkedett. Egyikük se mozdult, még a fénykardok se kerültek elő, csak Ace tartott a kezében egy sugárvetőt.

Mindhárman kikémleltek, és egy zöld testet pillantottak meg az úrdokk bejárata előtt.

- Akane – suttogta egyszerre Schaan és Ace.

A klón már éppen lelépett volna a rámpára, hogy odasiessen a twi'lekhez, de Danaiel visszatartotta.

Egy csavarkulcsot dobott le a rámpára, mire rögtön lézerezőpor zúdult a az egész hajóra. Mindhárman visszaugrottak a hajó nyújtotta fedezékbe.

- Hogy kerül ide? – kérdezte Schaan. Ace a fejét rázta és csak meredt maga elé.
- Azt hittem, meghalt. Láttam...
- Rosszul láttad – tette a klón vállára a kezét Danaiel, hogy kicsit lenyugtassa.
- Ide kell hoznunk.
- Ez csapda – mondta Schaan.
- Nem érdekel, nem maradhat ott.
- Schaan – szólalt meg Danaiel. – Talán ide tudnánk hozni.

Schaan mélyet sóhajtott, majd bólintott egyet.

Néhány perc múlva a kis csapat többi tagja csak néhány cikázó foltot látott a dokkban és milliónyi lézersugarat, amelyek próbálták eltalálni őket. Ace végig Akane testén tartotta a tekintetét, amely előtt elcikáztak a homályos foltok és a klón azon kapta magát, hogy már csak a twi'lek hült helyét nézi.

A lövések száma megnőtt, ahogy a csali eltűnt a helyéről – a birodalmiak nem számítottak erre a cselre és ez volt Schaan és Danaiel egyetlen szerencséje. Sikerült épségben visszajutniuk a hajóra.

Teleia rögtön bezárta mögöttük a rámpát, Ace pedig már ott termett mellettük és karjában Akanéval a pihenő felé indult.

- Hogy az embernek egy csöppnyi magánélete sem lehet a Birodalom árnyékában! Ez felháborító! - pattant ki az ágyból Moe, ahol éppen csak elszenderedett Camin karjai között. Már ki is vágódott a folyosóra, nyomában Caminnal, ahol kisebb tömeg ácsorgott már. - Mi a...?!

- Moe, azonnal öltözz fel rendesen! - szólalt meg a nő mögött Camin, aki azonnal átlátta a helyzetet és tudta: innentől nincs visszaút. A pilótát mintha valami különös erő szállta volna meg, olyan magabiztossággal állt elő az ötletével. A fejetlenség ellenére azonban mégis volt valami összhang a csapatban.

Senki se foglalkozott velük, mindenki a több sebből vérző, zöld bőrű új jövevényt nézte, akit Ace éppen lefektetett egy gyorsan összetákolt fekhelyre. A nő szeme be volt kötözve, rongyos ruháit átítatta a vér és a kosz.

Danaiel rögtön ott termett mellettük, kissé zihált, de máris elkezdte gyógyítani a twi'leket az Erő segítségével. Schaan a falnak támaszkodva kapkodott levegő után. Camin és Moe kérdő pillantást vetettek rá, mire a fiú csak rosszállóan megcsóválta a fejét.

3.

A klónok és Schaan hamar megvitatták a helyzetet, és új tervet eszeltek ki. Schaan fogta Teleiát és Moe-val és Caminnal elindultak, hogy keressenek valami biztonságos helyet a lánynak.

Ezután Krays és Ace átnézték az egész hajót, összeszedtek minden fegyvert, gyógyszert és némi élelmet, hogy ha mégis arra kerülne a sor, hogy el kell hagyniuk a hajót, akkor ne üres kézzel kelljen megtenniük.

Eközben Danaiel el se mozdult Akane mellől, továbbra is csak gyógyította a twi'leket és nem foglalkozott semmi mással.

A nagy sürgés-forgás közepette Ace megállt mellettük. Percekig csak bámulta Akanét. Alig tudta elhinni, hogy életben volt. Alig, de életben volt, és Danaiel már eddig is sokat javított az állapotán.

Akane keze megmozdult, Ace rögtön odatérdelt mellé, és megfogta a nő kezét, még egy csókot is lehelt rá.

- Ace – suttogta a nő. A klón Danaielre pillantott, aki csak biztatóan mosolygott a férfitra.
- Ann – mondta elfúló hangon a klón. – Azt hittem, meghaltál.
- Én is ezt hittem rólad. Jól vagy? – Ace az arcához emelte a nő kezét.
- Egyelőre. – Akane arcán halvány mosoly futott át.

Caminnak nagyon nem tetszett ez az egész.

A klónok, Danaiel és Ace szívszerelme a hajón maradtak, őket meg elküldték, hogy vigyék valami biztonságos helyre Teleiát. Camin csak gúnyosan morgolódott. Elküldték őket, hogy ne zavarjanak, mert nem voltak klónok vagy normálisan kiképzett Jedik. A pilóta végig Schaant méregette, hogy megtudja, a fiú rájött-e, hogy őt is azért küldték el, hogy ne legyen láb alatt, nehogy elszúrjon valamit. De Schaan úgy kezelte ezt a feladatot is, mintha éppen a galaxis megmentésére indultak volna.

Moe azóta nem szólt hozzá egy szót se, hogy kijöttek a nő kabinjából, Camin meg nem akart erőltetni semmit. Persze arra is látott esélyt, hogy a nő inkább az egyre komolyabbá váló hóviharra koncentrált.

Teleia pedig egyszerűen csak meg volt sértődve mindenkire, amiért eltávolították a frontvonalról.

Már akkor elég hűvös volt az idő, amikor leosontak a hajóról. Elkezdett szállingózni a hó, ami azóta már igazi hózáporra erősödött, és eléggé lelassította a kis csapatot, az egyre erősödő szélről már nem is beszélve. Mivel nem vittek magukkal semmi érzékelőt, Schaanra kellett bízniuk magukat, hogy tényleg a kijelölt búvóhely felé haladnak.

- Remélem nem lesz túl hideg! Mínusz húsz fokig vagyok beállítva, az alatt jön a hiszti és a kékülés... - próbálta Moe megtörni a csendet, miközben egyre sűrűbben kellett pislognia a hópelyhek támadásától.

- Engem mindig kihagytok a buliból - duzzogott félhangosan Teleia.

- Ne nyafogj, inkább örülnél! Ennyi idősen én még a Kessáááá - a csapat idősebb nőtagja már nem tudta befejezni mondatát, mert valamin hatalmas lendülettel megcsúszott és ívesen hanyatt esett.

Camin már azon volt, hogy felsegíti a nőt, de Schaan megelőzte. Azok a fránya Jedi reflexei... Szitkozódott magában a pilóta.

- Minden rendben? - kérdezte Schaan Moe-tól.

- Igen, köszi - porolta le ruháját a nő. - Pedig azt hittem, már leszoktam erről...

- Mit is akartál mondani? Mi volt az a Kessáááá...? - kérdezősködött tovább Teleia.

- Azt akartam mondani, hogy lehetnél ennél sokkal rosszabb helyzetben is.

- Aha, na persze! Mondj egy példát! - szájalt a fiatalabbik. Moe először válasza sem méltatta, de talán csak azért, mert ha azonnal visszaszólt volna, talán durvábbra sikerül a mondandója és megsértené vele a lányt. Camin előtt viszont nem szeretett volna szívtelen banyának tűnni.

- Például? Például élhetnél a Kesselen, éhezhetnél, el kéne tűrnöd, hogy undorító alakok egrecírozhatnak, meg ilyesmi... végül is, igazad van... kimondva ez már nem is olyan szörnyű... de kimaradni egy csatából, na az... ch... ott vagyunk már? - intézte végül a kurta kérdést a mellettük lépdelő Jedinek.

- Még másznunk kell egy kicsit. Felfelé. - mondta Schaan.

- És hol a felszerelés, a zsebedben? - morgott tovább Camin. - Ekkora hóban észre se veszik a gyereket, csak kell pár perc, hogy ellepje!

Moe szívből felkacagott a pilóta megjegyzésén, mire Teleia mérgesen felhorkantott.

- Ne vedd zokon, Tel - simogatta meg a lány vállát menet közben Moe. - Camin már csak ilyen!

A csapat akadályhoz érkezett. A rossz látási viszonyoknak köszönhetően Schaan nélkül nem tudták volna, hogy egy hegy lábánál állnak. A Jedi elindult felfelé, őt követte Teleia, majd Moe és a sort Camin zárta. Fel se tűnt volna a többieknek, ha lent marad.

A mászás nem is volt olyan vészes, mindenki arra számított, hogy egy teljesen függőleges falon kell felmászni, de nem így volt. Keskeny járatok húzódtak a sziklák között, és csak a szél és a hó miatt haladtak a kelleténél lassabban.

- Egy barlangot keresünk! - kiabálta túl a szél dübörgését Schaan.

Teleia szótlánul követte őt, Moe bólogatott, Camin meg csak legyintett egyet.

Néhány perccel később a sűrű hóesésben kirajzolódott jó pár méterrel feljebb egy sötét folt. Schaan abba az irányba mutatott és mondott valamit, de Camin már nem hallott belőle semmit. Csak feltételezni tudta, hogy az a cél állomásuk.

Schaan visszafordult a barlang irányába és folytatta a menetelést. Éppen megkapaszkodott volna egy nagyobb sziklában, amikor elsuhant előtte egy árny és a Jedi eltűnt a többiek szeme elől. Teleia rögtön megtorpant és a többiek felé fordult. Camin kezében már ott volt egy sugárvető.

Moe azzal a lendülettel maga mögé rántotta Teleiát, nehogy már kárba vesszen az eddigi meló, majd lassan közelebb araszolt. Caminra nézett kérdően "Szerinted mi a franc ez?" pillantással.

- Valaki követett minket! - ordibálta Camin, közben visszahúzta a csuklyáját a fejére.

Feljebb, valahol, ahol a barlangnak kellett lenni, kék fény villant egy pillanatra.

- Siessünk! - mondta a pilóta.

Előre sietett, felkapta Teleiát, hogy gyorsabban tudjanak haladni. Már a barlang magasságában jártak, amikor egy kék lézernyaláb száguldott el Camin feje mellett. A pilóta kicsit arrébb ugrott, majd hátrapillantott és megpillantotta a földön fekvő Moe-t - a lövés eltalálta a karját, nem tűnt túl komolynak.

Moe elfojtott egy káromkodást, miközben szemügyre vette a sebet. Tényleg nem volt vészes, de azért piszokmód fáj neki, ráadásul a fejét is beverte, amikor elesett.

- Tegyéél már le, harcolni akarok! - kapálózott Teleia. Moe közben lassacskán talpra állt és mögójük vánszorgott, hunyorogva az élet hópelyhektől.

Camin végül letette a lányt, meglökte egy kicsit, mire Teleia szépen legurult a havas hegyoldalra. Camin bízott benne, hogy még így is kisebb sérülésekkel megússza, mintha velük maradna. Ahogy Moe-val a nyomában közeledett a barlanghoz, megpillantotta Schaant. Tovább araszolva pedig Dotrie Sharian is felbukkant. A nő sugárvetőt tartott a kezében, de Schaannál ott volt a fénykardja, Camin és Moe úgy vélték, a nőnek semmi esélye az ifjú Jedivel szemben.

- Add fel, sephi! - lépett előre Moe, kiélesített sugárvetővel a kezei között. - Nem unod még? - Lassan elhaladt Camin mellett, és így a barlang szélénél sikerült kissé szélvédettebb helyre jutnia. A nő úgy gondolta, Schaan úgysem lesz képes megölni Shariant.

- Moe, ne szólj bele! - szólt rá a Jedi.

Sharian nem szólt egy szót se, csak elmosolyodott. Elővett valami apró szerkezetet a zsebéből és mielőtt Schaan vagy a többiek bármit is tehetek volna, megnyomott rajta egy gombot. A barlang bejáratánál felrobbant valami, Moe és Camin lába alól eltűnt a biztos talaj, mindketten lezuhantak némi hó társaságában.

A robbanás eléggé meglepte Schaant is, nem értette, miért nem érzékelte a veszélyt. Ez az apró meglepetés is eléggé kizökkentette a koncentrálásból, bőven elég időhöz juttatta Shariant, hogy az leadjon felé egy újabb lövést. Schaan ájultan rogyott a földre.

Sharian felvette a földről Schaan fénykardját és elhagyta a barlangot. Össze kellett még szednie Camint és a nőt. Már ha megmaradt belőlük valami. És ő nagyon remélte, hogy megmaradt...

4.

- Ajánlom, hogy most ne hibázzon! Mert akkor...! - Lenz Laaron szemei villámokat szórtak. Egyszerűen nem merte elhinni, hogy a sephi végre sikerrel járt. Sietős léptekkel mentek a gyengélkedő elkülönített része felé, bár Lent ezt a felhajtást is teljesen feleslegesnek tartotta. Szeretett testvérét inkább kint kellett volna hagyni a jóban, vérbe fagyni... bár ez még nem azt jelenti, hogy ez később nem így lesz.

Moe feje lüktetett, mintha valaki belülről bökdöste volna kifelé mindkét szemgolyóját. Sós ízt érzett a szájában - megállapította, hogy elharapta a nyelvét. Próbálta behatárolni, hogy hol lehet, ám a helyszín semmi jót nem ígért. Nem messze tőle, a másik ágyon Camin feküdt, szintén kábultan.

- Camin - szólította meg a nő, ám hangja erőtlenebb volt, mint gondolta. - Camin!

- Ugye tudod, hogy egy csillagrombolón vagyunk? - kérdezte rekedt hangon Camin.

- Sejtettem - sóhajtott Moe. - Akkor ennyi volt? Eléggé gáz...

- Nem szeretek búcsúzkodni - mondta Camin, közben felült az ágyán. Nagy nehezen lekászálódott róla, és odament Moe ágyához. Leült az ágy szélére és esetlenül eltűrt egy hajtincset, ami Moe arcába lógott.

A nő az arcához szorította Camin kezét, és lehunyta a szemét.

- Te még megmenekülhetsz, én viszont tutira bebuktam. Lenz innen már nem enged el, minimum kitesz a hóra megfagyni... - belecsókolt a férfi tenyerébe.

- No lám! - törte meg a meghitt-szomorú pillanatot Lenz gunyoros hangja. - Mi folyik itt? Pfuj! - Moe válaszul csak mérgesen kifújta a levegőt.

- Mi folyik itt? - kérdezett vissza gúnyosan Camin. - Ezt inkább nekem kéne kérdeznem! Hetek óta üldöz a Birodalom, pedig nem tettem semmit!

- Együtt menekültél egy Jedivel - mondta Dotrie. Ekkor előhalászta Schaan fénykardját, és átadta Lenznek. - A hangsúly a múlt időn van. - Camin erre már nem tudott mit mondani, rögtön

az villant be neki, hogy Schaan halott. Ránézett Moe-ra, és látta a nő arcán, hogy ő is valami ilyesmire gondol.

- Nocsak-nocsak! - mondta kedélyesen Lenz, miközben ide-oda dobálgatta a fegyvert.
- Hogy vágná le a...! - ám Moe mondata másik felét inkább magában folytatta.
- Na, hugicám! Hogy mersz így beszélni velem?
- Az elmúlt körülbelül hét évben így beszéltem veled, kétlem, hogy most kezdett zavarni!
- Szóval a Jedi halott? Ez biztos? - fordult a sephihez Lenz.
- Különben nem állnék itt - felelte hanyagul Dotrie. - Most jön a megállapodásunk magára

eső része.

- Állom a szavam - biccentett a politikus. - Uraim! - intett az ajtóban ácsorgó két ápolónak.
- Kábítsák el őket!

5.

Krayt ott téblábolt a pihenőben Ace-szel. Danaiel még mindig Akane gyógyításával volt elfoglalva, ők pedig csak hallgatták a kint záporozó lövések hangját. Tudták, hogy ha továbbra is így folytatódik ez az egész, el kell hagyniuk a hajót.

De a többiek még mindig nem értek vissza.

- Szerintem elkapták őket – mondta Krayt.
- Kizárt dolog – rázta a fejét Ace. – Schaan nem olyan ügyetlen, mint amilyennek látszik.
- Tényleg jó Jedi – tette hozzá Danaiel. – És ha valaki befejezné a képzését, még jobb lehetne.

- Egyelőre éljük túl ezt, és utána megbeszéljük a gyerekek oktatását – gúnyolódott Krayt. – Ettől függetlenül még mindig azt mondom, hogy valami nem stimmel.

- Sok dolog nem stimmel. De nem kapták el őket. Nem tudják, hogy bárki is elhagyta a hajót.

Kraytnek elakadt a lélegzete egy pillanatra. Ace vetett rá egy kérdő pillantást, de ahogy meglátta a klón arckifejezését, rögtön tudta, hogy mire gondol testvére.

Szó nélkül otthagyták a Jediket és a raktérbe siettek, hogy ellenőrizzenek valamit. Ahogy beléptek, Krayt megszólalt.

- Én megmondtam.

Ace gyorsan a kapcsolótáblához lépett, hogy bezárja a raktér ajtaját.

- Megszökött az a nyomorult... - morogta Krayt.

ÍRTA

EDINA & ESZTER